

LET THE NATIONS BE GLAD!

1

The ultimate goal of God in all of history is to uphold and display his glory for the enjoyment of the redeemed from every tribe and tongue and people and nation. His goal is the gladness of his people, because God is most glorified in us when we are most satisfied in him. Delight is a higher tribute than duty. The chief end of God is to glorify God and enjoy his glory forever. Since his glory is magnified most in the God-centered passions of his joyful people, God's self-exaltation and our jubilation are one. The greatest news in all the world is that God's ultimate aim to be glorified and man's aim to be satisfied are not at odds.

Worship

The goal of missions, therefore, is the gladness of the peoples in the greatness of God. "The LORD reigns, let the earth rejoice; let the many coastlands *be glad!*" (Ps. 97:1). "Let the nations *be glad and sing for joy!*" (Ps. 67:4). The missionary command to be happy in God is simply a command for the consummation of praise. Professed praise of God without pleasure in God is hypocrisy.

Therefore, worship is the fuel and the goal of missions. Worship is the goal of missions because in missions we aim to bring the nations into the white-hot enjoyment of God's glory. It is the fuel of missions because we can't commend what we don't cherish. We can't call out, "Let the nations *be glad!*" until we say, "I rejoice in the Lord." Missions begins and ends in worship.

Prayer

This means that God is absolutely supreme in missions. He is the beginning and the end. He is also the one who sustains and empowers the entire process. "From him and through him and to him are all things. To him be glory forever" (Rom. 11:36). God's moment-by-moment sustaining of the Christian movement preserves his supremacy,

امت ها شادی کنند!

هدف غایی خدا در طول تاریخ، حفظ و متجلی ساختن جلال خویش برای شادمانی فدیهدگان از هر قبیله و زبان و قوم و امت است. او خواستار خشنودی قوم خویش است چرا که خدا زمانی بیشترین جلال را در ما می‌یابد که ما کمال خشنودی خود را در او بیابیم. متمتع شدن در خدا بیش از آنکه انجام وظیفه باشد، والاترین قدردانی از او است. کمال خدا لذت بردن از جلال خویش تا ابد است. از آنجا که جلال خدا در شادمانی خدامحور قوم او متجلی می‌گردد، بدین جهت خشنودی او از تمجید خویش با شفع و شادمانی ما یکی است. بزرگترین خبر در تمام جهان این است. هدف خدا از جلال یافتن خویش و هدف انسان در کسب رضامندی خود در او، اموری فرعی نیستند.

پرستش

هدف بشارت، شادمانی اقوام و ملت‌ها در عظمت خداست. "خداوند سلطنت گرفته است پس زمین شادی کند و جزیره‌های بسیار مسرور گردند" (مزمور ۹۷:۱). "امت‌ها شادی و ترنم خواهند نمود" (مزمور ۴۶:۴). فرمان بشارتی مبتنی بر تمتع بردن در خدا، اشاره به کمال و اوج پرستش دارد. زبان گشودن به ستایش خدا بدون شادمانی در او مصداق تظاهر و ریاکاری است.

بنابراین، پرستش نیروی محرکه و هدف بشارت است. پرستش هدف بشارت است چون از طریق بشارت است که امت‌ها را به شادمانی در جلال خدا وارد می‌سازیم. و نیز نیروی محرکه بشارت است چرا که نمی‌توان در مورد چیزی که برای ما ارزشمند نیست بشارت داد. از این جهت تا زمانی که نتوانیم بگوییم: "جان من در خداوند شادی می‌کنم"، نمی‌توانیم بگوییم: "امت‌ها شادی و ترنم خواهند نمود." آغاز و انجام بشارت، پرستش است.

دعا

دعا یعنی برتری و رجحان مطلق خدا در بشارت. او ابتدا و انتها است. او تمام این فرایند را حمایت و تقویت می‌کند. "زیرا که از او و به او و تا او همه چیز است و او را تا ابدالابد جلال باد آمین" (رومیان ۳۶:۱۱). خدا لحظه به لحظه برتری خود را در جنبش مسیحی دنبال می‌کند چون کسی که قوت می‌بخشد، جلال دریافت می‌کند. "و اگر

because the one who gives the power gets the glory. Let him who serves serve "by the strength that God supplies—in order that in everything God may be glorified through Jesus Christ" (1 Peter 4:11).

This is why God has ordained prayer to have such a crucial place in the mission of the church. The purpose of prayer is to make clear to all the participants in missions that the victory belongs to the Lord. "The horse is made ready for the day of battle, but the victory belongs to the LORD" (Prov. 21:31). Prayer is God's appointed means of bringing grace to the world and glory to himself. "Call upon me in the day of trouble; I will deliver you, and *you shall glorify me*" (Ps. 50:15). "Whatever you ask in my name, this I will do, *that the Father may be glorified in the Son*" (John 14:13).

Prayer puts God in the place of the all-sufficient Benefactor and puts us in the place of needy beneficiaries. Therefore, when the mission of the church moves forward by prayer, the supremacy of God is manifest and the needs of Christian missionaries are met. In prayer, he is glorified and we are satisfied. "Until now you have asked nothing in my name. Ask, and you will receive, *that your joy may be full*" (John 16:24). The purpose of prayer is the Father's fame and the saints' fullness.

Suffering

God himself is the fullness we live on and the fountain of life that we commend in missions. He is our treasure. His "steadfast love is better than life" (Ps. 63:3). Therefore, the greatness of his worth is seen most clearly when we are willing to give up our lives for the sake of his love. We measure the worth of a treasure by what we will gladly give up in order to have it.

Suffering alone proves nothing, but suffering accepted because of the "surpassing worth of knowing Christ" and losses embraced in order to "gain Christ" (Phil. 3:8) prove that Christ is supremely valuable. "Blessed are you when others revile you and persecute you. . . . Rejoice and be glad, for your reward is great in heaven" (Matt. 5:11–12). The extent of our *sacrifice* coupled with the depth of our *joy* displays the worth we put on the reward of God. Loss and suffering, joyfully accepted for the kingdom of God, show the supremacy of God's glory more clearly in the world than all worship and prayer.

کسی خدمت کند بر حسب توانایی که خدا بدو داده باشد بکند تا در همه چیز خدا به واسطه عیسی مسیح جلال یابد که او را جلال و توانایی تا ابدالآباد هست، آمین." (اول پطرس ۴:۱۱).

به همین علت خدا مقرر کرد که دعا جایگاه مهمی در مأموریت کلیسا داشته باشد. هدف دعا این است که به تمام آنان که در خدمت بشارت فعال هستند، آشکار سازد که پیروزی به خدا تعلق دارد. "اسب برای روز جنگ مهیا است، اما نصرت از جانب خداوند است" (امثال ۲۱:۳۱). دعا، ابزار مقدرشده از جانب خداوند است که فیض را برای جهان و جلال را برای خدا به همراه دارد. "پس در روز تنگی مرا بخوان تا تو را خلاصی دهم و مرا تمجید بنمایی" (مزمور ۱۵۰:۵). "و هر چیزی را که به اسم من سؤال کنید به جا خواهم آورد تا پدر در پسر جلال یابد" (یوحنا ۱۴:۱۳).

دعا، خدا را در جایگاه ولی نعمت و کفایت کامل ما قرار می دهد و ما را نیز در مقام نیازمندان و محتاجان ذینفع می گذارد. در دعا، خدا جلال می یابد و ما رضایت و خرسندی. "تا کنون به اسم من چیزی طلب نکردید؛ بطلبید تا بیابید و خوشی شما کامل گردد" (یوحنا ۱۶:۲۴). هدف دعا این است که شهرت پدر و مقدسین او کامل شود.

رنج و مشقت

خدا، سرمنشا و کمال حیاتی است که ما در بشارت اعلام می کنیم. او گنج ما است. "رحمت تو از حیات نیکوتر است" (مزمور ۶۳:۳). بنابراین عظمت حرمت و ارزش او هنگامی به وضوح خواهد درخشید که ما از زندگی خود به خاطر او دست بکشیم. برای ما آنچه که با خوشحالی در راه بدست آوردن یک گنج از دست می دهیم، نشانگر ارزشمندی آن گنج است.

رنج کشیدن به تنهایی چیزی را ثابت نمی کند. اما پذیرفتن رنج و زحمت به خاطر "ارزش بیکران معرفت مسیح" و زیان شمردن همه چیز در راه "بدست آوردن مسیح" (فیلیپیان ۸:۳) ثابت می کند که مسیح بی نهایت ارزشمند و والا است. "خوشحال باشید چون شما را فحش گویند و جفا رسانند... زیرا اجر شما در آسمان عظیم است" (متی ۵:۱۱–۱۲). دامنه رنج ما با عمق شادمانی ما آمیخته است و ارزشی را که برای پاداش الهی قایل هستیم نشان می دهد. از دست دادن و رنج کشیدن به خاطر ملکوت خدا را با شادمانی پذیرفتن، بیش از تمام پرستش ها و دعاها نشانگر برتری جلال خدا است.

Therefore, God ordains that the mission of his church move forward not only by the fuel of worship and in the power of prayer but also at the price of suffering. "If anyone would come after me, let him deny himself and take up his cross and follow me" (Mark 8:34). "A servant is not greater than his master. If they persecuted me, they will

also persecute you" (John 15:20). "If they have called the master of the house Beelzebul, how much more will they malign those of his household" (Matt. 10:25). "The Son of Man must suffer many things" (Mark 8:31). "As the Father has sent me, even so I am sending you" (John 20:21). "Behold, I am sending you out as sheep in the midst of wolves" (Matt. 10:16). "I will show him how much he must suffer for the sake of my name" (Acts 9:16).

Is Knowing Christ Crucial?

Because the price is so high, one may well ask, Is it really necessary? If the goal of God in history is to uphold and display his glory for the enjoyment of the redeemed, may it not be that he will redeem people without missions? Could people come to praise the true God from hearts of saving faith while still ignorant of Jesus and his saving work? Could nature or other religions lead people into eternal life and joy with God?

The biblical answer we have seen is no. It is a stunning New Testament truth that since the incarnation of the Son of God, all saving faith must henceforth fix on him. This was not always true. Before Christ, the people of Israel focused faith on the promises of God (Rom. 4:20) summed up in a coming Redeemer. And the nations were allowed to walk in their own ways (Acts 14:16). But those times were called the times of ignorance. (Acts 17:30).

With the coming of the Son of God into the world, Christ was made the conscious center of the mission of the church. The aim of missions is to "bring about the obedience of faith *for the sake of his¹ name* among all the nations" (Rom. 1:5). God's will

بدین جهت خدا مقدر کرد که کلیسا نه فقط با نیروی محرکه پرستش و دعا، بلکه همچنین با پرداخت بهای رنج به راه خود ادامه بدهد. "هر که خواهد از عقب من آید خویشتن را انکار کند و صلیب خود را برداشته مرا متابعت نماید" (مرقس ۸:۳۴). "غلام بزرگتر از آقای خود نیست اگر مرا زحمت دادند شما را نیز زحمت خواهند داد" (یوحنا ۱۵:۲۰). "اگر صاحب خانه را بَعْلَزَبول خواندند چقدر زیادتیر اهل خانه‌اش را" (متی ۱۰:۲۵). "لازم است پسر انسان زحمت بسیار کشد" (مرقس ۸:۳۱). "چنان که پدر مرا فرستاد من نیز شما را می‌فرستم" (یوحنا ۲۰:۲۱). "هان من شما را مانند گوسفندان در میان گرگان می‌فرستم" (متی ۱۰:۱۶). "زیرا که من او را نشان خواهم داد که چقدر زحمت‌ها برای من باید بکشد" (اعمال ۹:۱۶).

آیا شناختن مسیح حیاتی است؟

از آنجا که بهای پرداختی بسیار گران است، ممکن است این پرسش‌ها مطرح شوند که آیا واقعاً ضرورت دارد؟ اگر هدف خدا در طول تاریخ این بوده که جلال خود را به خاطر شادمانی فدیهدگان آشکار سازد، آیا امکان ندارد مردم را بدون بشارت بازخرید کند؟ آیا مردم می‌توانند خدای حقیقی را با قلبی آکنده از ایمان نجات‌بخش پرستش کنند در حالی که هنوز عیسی و کار نجات‌بخش او را قبول نکرده‌اند؟ آیا طبیعت و سایر مذاهب می‌توانند انسان را به سوی حیات جاودانی و کسب شادمانی در خدا هدایت کنند؟

چنانکه قبلاً ملاحظه کردید، پاسخ کتاب مقدس منفی است. در عهد جدید با این حقیقت سترگ روبرو هستیم که چون پسر خدا تجسم یافت، ایمان نجات‌بخش باید بر او متمرکز باشد. این حقیقت چیزی نبود که همواره آشکار باشد. پیش از آمدن مسیح، ایمان قوم اسرائیل بر وعده‌های خدا در مورد آمدن نجات‌دهنده متمرکز بود (رومیان ۴:۲۰)، و امت‌ها نیز در طریق‌های خود رفتار می‌کردند (اعمال ۱۴:۱۶). اما آن ایام "زمان‌های جهالت" نامیده شده است. (اعمال ۱۷:۳۰)

با آمدن پسر خدا به جهان، او در کانون مأموریت کلیسا قرار گرفت. هدف بشارت عبارت است از "اطاعت ایمان در جمیع امت‌ها به خاطر اسم او"^۱ (رومیان ۵:۱). اراده خدا این است که با متمرکز ساختن تمام فعالیت‌های

is to be glorified in his Son by making him the center of all missionary proclamation. The supremacy of God in missions is affirmed biblically by affirming the supremacy of his Son as the focus of all saving faith.

People or Peoples?

Therefore, in all likelihood, Jesus did not send his apostles out with a general mission merely to win as many individuals as they could but rather to reach all the peoples of the world and thus to gather the "sons of God" who are scattered (John 11:52) and to call all the "ransomed from every tongue and tribe and people and nation" (Rev. 5:9), until redeemed persons from "all the peoples praise him" (Rom. 15:11).

Thus, when Jesus says in Mark 13:10 that "the gospel must first be proclaimed to all nations [*panta ta ethnē*]," there is no good reason for construing this to mean anything other than that the gospel must reach all the peoples of the world before the end comes. And when Jesus says, "Go and make disciples of all the nations [*panta ta ethnē*]," there is no good reason for construing this to mean anything other than that the missionary task of the church is to press on to all the unreached peoples until the Lord comes. Jesus commands it, and he assures us that it will be done before he comes again. He can make that promise because he himself is building his church from all the peoples. All authority in heaven and on earth has been given to him for this very thing (Matt. 28:18).

Since the eternal destiny of every individual hangs on knowing Christ and embracing him gladly as the highest value of life, is then the task of missions to maximize the number of people redeemed or the number of peoples reached? The biblical answer is that God's call for missions in Scripture *cannot* be defined merely in terms of crossing cultures to maximize the total number of individuals saved.² Rather, God's will for missions is that every people group be reached with the testimony of Christ and that a people be called out for his name from among all the nations. It may be that this definition of missions will, in fact, result in the greatest possible number of white-hot worshipers for God's Son. But that remains for God to decide. Our responsibility is to define missions his way and then obey.

بشارتی بر محوریت پسرش عیسی، جلال خود را آشکار سازد. برتری و رجحان خدا در بشارت از طریق تکیه بر تفوق پسر او به عنوان محور ایمان نجات بخش مورد تأکید کتاب مقدس قرار گرفته است.

مردم یا اقوام؟

بنابراین به احتمال قوی، عیسی رسولان خود را صرفاً با این مأموریت نفرستاد که تا حد امکان افراد بیشتری را صید کنند، بلکه تا اقوام جهان را و از این طریق "فرزندان خدا" (یوحنا ۱۱:۵۲) را جمع کنند، و فدیهدگان را از "هر قبیله و زبان و قوم و امت" (مکاشفه ۹:۵) فرا خوانند تا زمانی که "تمامی قوم‌ها او را مدح" نمایند (رومیان ۱۱:۱۵).

وقتی عیسی در مرقس ۱۰:۱۳ می‌فرماید: "و لازم است که انجیل اول بر تمامی امت‌ها [*panta ta ethne*] موعظه شود"، به هیچ دلیل معقولی نمی‌توان سخن او را به معنایی غیر از لزوم اعلام شدن انجیل به تمام اقوام جهان تا پیش از رسیدن انتها تفسیر کرد. و همچنین هنگامی که عیسی می‌گوید: "پس رفته همه امت‌ها [*panta ta ethne*] را شاگرد سازید"، هیچ دلیلی وجود ندارد که کلام او را به معنایی غیر از تأکید بر وظیفه بشارتی کلیسا جهت دست یافتن به تمام اقوام جهان تا زمان بازگشت خداوند تفسیر کنیم. عیسی بر این امر فرمان می‌دهد و ما را مطمئن می‌سازد که تا قبل از بازگشت وی این مهم انجام خواهد شد. او می‌تواند چنین وعده‌ای را بدهد چرا که کلیسای خود را از تمامی اقوام بنا می‌کند. تمامی قدرت در آسمان و بر زمین جهت متحقق شدن این هدف به وی داده شده است (متی ۱۸:۲۸).

از آنجا که سرنوشت نهایی هر فرد وابسته به شناخت مسیح و پذیرفتن او به عنوان گرانبهاترین ارزش زندگی است، بنابراین آیا وظیفه مبشرین افزودن بر تعداد نفرات بازخیر شده است یا بر شمار اقوام دست‌یافته؟ کتاب مقدس می‌گوید دعوت خدا برای بشارت نمی‌تواند صرفاً در عباراتی همچون افزایش تعداد نفرات در فرهنگ‌های متضاد تعریف شود.^۲ اراده خدا برای بشارت این است که هر گروه از مردم به واسطه شهادت در مورد مسیح قابل دست یافتن باشند و از تمام امت‌های زمین قومی برای او جدا شود. شاید این توصیف از بشارت به بزرگترین مجمع پرستندگان پرشور پسر خدا منتهی شود. اما تصمیم با خدا است. ما مسئول هستیم که بشارت را به روش او تعریف کرده، از آن اطاعت کنیم.

The ultimate goal of God in all of history is to uphold and display his glory for the enjoyment of the redeemed from every tribe and tongue and people and nation. The beauty of praise that will come to the Lord from the diversity of the nations is greater than the beauty that would come to him if the chorus of the redeemed were culturally uniform or limited. Moreover, there is something about God that is so universally praiseworthy and so profoundly beautiful and so comprehensively worthy and so deeply satisfying that God will find passionate admirers in every diverse people group in the world. His true greatness will be manifest in the breadth of the diversity of those who perceive and cherish his beauty. The more diverse the people groups who forsake their gods to follow the true God, the more visible God's superiority over all his competitors.

By focusing on all the people groups of the world, God undercuts ethnocentric pride and throws all peoples back upon his free grace rather than on any distinctive of their own. This humility is the flip side of giving God all the glory. Humility means reveling in his grace, not in our goodness. In pressing us on toward all the peoples, God is pressing us further into the humblest and deepest experience of his grace and weaning us more and more from our ingrained pride. In doing this, he is preparing for himself a people—from all the peoples—who will be able to worship him with free and white-hot admiration.

Therefore, the church is bound to engage with the Lord of glory in his cause. It is our unspeakable privilege to be caught up with him in the greatest movement in history—the ingathering of the elect from every tribe and language and people and nation until the full number of the Gentiles comes in and all Israel is saved and the Son of Man descends with power and great glory as King of kings and Lord of lords and the earth is full of the knowledge of his glory as the waters cover the sea forever and ever. Then the supremacy of Christ will be manifest to all, and he will deliver the kingdom to God the Father, and God will be all in all.

The above text is from pages 231-234 and 188 of the book

LET THE NATIONS BE GLAD! THE SUPREMACY OF GOD IN MISSIONS

Author: John Piper

The Farsi version of the entire book is available from www.persianwo.org

هدف نهایی خدا در تمام طول تاریخ، حفظ و آشکار ساختن جلال خود برای شادی فدیهدگان از هر قبیله و زبان و قوم و امت است. زیبایی و شکوه ستایشی که در تنوع امت‌ها حین تمجید جلال خدا نمایان می‌شود بسیار عظیم‌تر از ستایش گروه همسرایان فدیهد شده است که اشتراک یا محدودیت فرهنگی دارند. افزون بر این، بسیار زیبا، ارزشمند و رضایت‌بخش است که خدا پرستندگانی پُرشور از میان تمام گروه‌های قومی متنوع در جهان خواهد داشت. عظمت حقیقی او در تنوع کسانی که زیبایی او را می‌ستایند آشکار خواهد شد. هر چه بیشتر گروه‌های مختلف قومی از خدایان خود رویگردان شوند و خدای حقیقی را پیروی نمایند، برتری و رجحان خدا بر تمام رقبايش دیده خواهد شد.

با متمرکز شدن بر تمام گروه‌های قومی جهان، خدا غرور قوم‌گرایی را درهم می‌شکند و تمام اقوام را، و نه فقط بعضی را، تحت فیض رایگان خود قرار می‌دهد. تواضع یعنی لذت بردن از فیض خدا و نه نیکویی خود. خدا ما را در مسیر حرکت به سوی تمام اقوام به جانب عمیق‌ترین تجربه از فیض خود هدایت می‌کند و از قید تکبر ریشه‌دار وجودمان می‌رهاند. او بدین منظور یک قوم را از میان تمام اقوام که قادر به پرستش او در آزادی و اشتیاق می‌باشند، برای خویش مهیا کرده است.

بنابراین کلیسا متعهد به همراهی با خداوند در جلال او است. این موهبت وصف‌ناپذیر ما است که می‌توانیم با او در بزرگترین جنبش تاریخ- یعنی جمع کردن برگزیدگان از هر قبیله و زبان و قوم و امت- مشارکت داشته باشیم تا زمانی که شمار امت‌ها کامل شود و اسراییل نجات یابد و پسر انسان با قوت و جلال عظیم به‌عنوان پادشاه پادشاهان و رب‌الارباب نزول فرماید و زمین از معرفت او مملو گردد، همان طور که آنها تمام دریاها را می‌پوشانند. آنگاه برتری مسیح بر همگان آشکار خواهد شد و او ملکوت را به خدای پدر خواهد سپرد تا او کل در کل خدا باشد.

امت‌ها شادی کنند!

برتری خدا در خدمات بشارتی

نویسنده: جان پایپر

www.persianwo.org

The Spread of Christianity

World mission was, from the earliest days, an international movement born during an international prayer meeting. The following were present at this historic prayer meeting in Antioch when the church's first international missionary venture was launched: (Acts 13:1)

- ✓ Barnabas – a man from Cyprus, an island in the Mediterranean
- ✓ Manaen – a Greek
- ✓ Simeon – a black African
- ✓ Lucius – a north African
- ✓ Saul – a Jew from Tarsus

Black & white, Jew and Gentile, the first missionaries TO the world were people FROM many parts of the world.

From the Upper Room to the Ends of the Earth

In 2000 years of church history the church of Jesus Christ has indeed moved from the Upper Room to the ends of the earth!

Africa

- In 1900, there were only 9 million Christians in Africa. Today there are over 335 million! Today there are more Christians in Africa than there are in North America.

Asia

- Tradition tells us that Thomas took the Gospel to India during the first century. Early missionaries took the Gospel to China in the 7th century. Today, China claims well over 100 million Christians. South Korea is nearly 1/3 Christian. There is a strong Christian witness throughout Asia.

جنبش جهانی برای رساندن پیغام انجیل از همان روزهای نخست و طی یک جلسه دعا شروع شد. در این جلسه تاریخی که در شهر انتاکیه برگزار شد و کلیسا اولین حرکت مسیونری بین‌المللی خود را آغاز نمود افراد ذیل حضور داشتند: (اعمال ۱۳: ۱).

– برنابا مردی از قبرس، جزیره‌ای در دریای مدیترانه

– مناحم مردی یونانی

– شمعون، یک آفریقایی سیاه پوست

– لوکیوس، مردی از آفریقای شمالی

– سولس، یک یهودی از طرسوس

اولین مبلغین مسیحی در جهان مردمی بودند سفید و سیاه، یهودی و غیریهودی از اقصی نقاط جهان.

از بالاخانه تا اقصی نقاط زمین

کلیسای عیسی مسیح با قدمت ۲۰۰۰ ساله خود در واقع از آن بالاخانه شروع شده و به اقصی نقاط جهان گسترش یافته است.

آفریقا:

در سال ۱۹۰۰ تنها ۹ میلیون مسیحی در آفریقا وجود داشت. امروز تعداد مسیحیان در آفریقا بالغ بر ۳۳۵ میلیون نفر می‌شود! امروزه تعداد مسیحیان در آفریقا حتی از تعداد مسیحیان امریکای شمالی نیز بیشتر است.

آسیا:

مشهور است که توما در قرن اول پیام خوش انجیل را به هند رساند. اولین مبلغین مسیحی پیام انجیل را در قرن هفتم به چین رساندند. امروزه، چین مدعی داشتن تعدادی بالغ

Europe

- Since Emperor Constantine established Christianity as the state religion in A.D.313, Christianity has been the dominant religion of the West, although religious pluralism and secularism are on the rise. Currently there are more than half a billion Christian adherents in Europe and Russia.

The Americas

- By 1800, there were 5 ½ million Christians in North America and 15 million Christians in Central and South America. Today there are over 200 million professing Christians in North America and about 476 million in Central and South America.

A World-Wide Community of Believers

- The world population has multiplied 3.7 times since 1900. During the 20th century, the percentage of the population in North America that is Christian has remained fairly constant. In Europe, Christians have not kept pace with the population, growing only one-and-a-half times. But in Asia, the number of Christians has multiplied almost 15 times during the past 100 years, and in Africa by an astonishing 38.3 times! Christianity became a truly global movement during the 20th century.

A Global Missionary Movement

- It is estimated that 60% of the world's missionaries are now from nations other than the West!
- In 1990, South Korea had sent out 2,000 missionaries. By 2000, the number grew to nearly 11,000!
- The Chinese house churches have committed to send 100,000 missionaries into the least evangelized portions of the world – the Hindu, Buddhist and Muslim regions of Asia and the Middle East. Many have already gone.

بر ۱۰۰ میلیون مسیحی است و یک سوم جمعیت کره جنوبی مسیحی می‌باشد. در سرتاسر آسیا مسیحیت قابل رؤیت است.

اروپا:

از زمان امپراطوری کنستانتین که مسیحیت را در سال ۳۱۳ بعد از میلاد به عنوان مذهب رسمی و دولتی کشور قرار داد، مسیحیت همواره مذهب غالب در غرب بوده است، گرچه جدایی دین از سیاست و کثرتگرایی مذهبی نیز روبه رشد می‌باشد. در حال حاضر بیش از نیم میلیارد مسیحی در اروپا و روسیه وجود دارد.

امریکا:

۵/۵ میلیون مسیحی در شمال امریکا و ۱۵ میلیون در امریکای مرکزی و جنوبی وجود داشت. امروز چیزی بالغ بر ۲۰۰ میلیون مسیحی ایماندار در امریکای شمالی و حدود ۴۷۶ میلیون در امریکای مرکزی و جنوبی وجود دارد.

جامعه جهانی ایمانداران

از سال ۱۹۰۰ تاکنون جمعیت جهان ۳/۷ برابر افزایش داشته است. در طول قرن بیستم درصد جمعیت مسیحیان شمال امریکا همچنان ثابت مانده است. در اروپا نیز مسیحیت همگام با رشد جمعیت افزایش نیافته است، بلکه تنها ۱/۵ برابر رشد داشته است. اما در آسیا تعداد مسیحیان در طول صد سال گذشته تقریباً ۱۵ برابر افزایش داشته است و در کمال ناباوری در آفریقا رشدی ۳۸/۳ برابری را شاهده بوده‌ایم. مسیحیت حقیقتاً تبدیل به جنبش جهانی قرن بیستم شده است.

جنبش تبلیغ جهانی

– تخمین زده می‌شود که حدود ۶۰ درصد مبلغین مسیحی از کشورهای غیرغربی باشند.
– در سال ۱۹۹۰ کره جنوبی ۲۰۰۰ مبلغ مذهبی جهت تبلیغ فرستاده است و این رقم در سال ۲۰۰۰ به تعداد ۱۱۰۰۰ نفر رسیده است.
– کلیساهای خانگی چین متعهد شده‌اند تا ۱۰۰/۰۰۰ مبلغ مسیحی خود را به نقاطی از جهان بفرستند که کمتر از باقی جاها بشارت انجیل را شنیده‌اند، هندوها، بودایی‌ها و نواحی

- In Nigeria, Over 3,100 Nigerian missionaries serve with 110 mission agencies in over 50 lands.

8

Christianity is a truly global religion!

It's Harvest Time!

- Patrick Johnstone, author of Operation World, has said, "We are living in the time of the largest ingathering of people into the Kingdom of God that the world has ever seen."

Recent statistics indicate that the Church of Jesus is increasing by:

- 20,000 per day in Africa
- 15,000 per day in India
- 10,000 per day in Latin America
- and in China, 500,000 to 100+ million since 1950
- Christianity is growing by 115,000 per day worldwide. It has been estimated that each week, 5,600 new churches are being planted around the world.

This gives us great reason to praise God. The Holy Spirit is working mightily!

The Unfinished Task

Nevertheless, the task of global evangelization is far from completed! The command of Christ to "GO!" is still as urgent as ever.

"Everyone who calls on the name of the Lord will be saved. How, then, can they call on the one they have not believed in? And how can they believe in the one of whom they have not heard? And how can they hear without someone preaching to

مسلمان‌نشین آسیا و کشورهای خاورمیانه از این جمله‌اند. در حال حاضر خیلی از آنها این کار را شروع کرده و رفته‌اند.

- در نیجریه بالغ بر ۳۱۰۰ مبلغ نیجریه‌ای با ۱۱۰ سازمان تبلیغی در بیش از ۵۰ کشور خدمت می‌کنند.

مسیحیت حقیقتاً ایمانی جهانی است

اکنون زمان درو است!

پاتریک ژوهان استون، نویسنده جهان در زمان درو گفته است: «ما در زمان بزرگترین برداشت محصول انسانی برای ملکوت خداوند زندگی می‌کنیم که دنیا تا بحال بخود ندیده است».

آمار اخیر، رشد کلیسای مسیح را به شرح ذیل نشان می‌دهد:

- در آفریقا، ۲۰۰۰۰ نفر در روز

- در هند، ۱۵۰۰۰ نفر در روز

- در امریکای لاتین ۱۰۰۰۰ نفر در روز

و در چین ۵۰۰/۰۰۰ تا ۱۰۰ میلیون نفر از سال ۱۹۵۰

مسیحیت با رشدی بالغ ۱۱۵/۰۰۰ نفر در روز در جهان رو به افزایش است. تخمین زده می‌شود هفته‌ای ۵۶۰۰ کلیسای جدید در زمین بنا شود.

این خود دلیلی بزرگ جهت ستایش خداوند است. روح‌القدس دارد با قوت و قدرت کار می‌کند.

کار ناتمام

با این وجود، مأموریت بشارت پیام انجیل هنوز ناتمام مانده است. حکم مسیح مبنی بر «بروید» از همان اهمیت و ضرورت نخستین خود برخوردار است.

(رومیان ۱۰: ۱۳-۱۵):

زیرا هر که نام خداوند را بخواند نجات خواهد یافت پس چگونه بخوانند کسی را که به او ایمان نیاورده‌اند؟ و چگونه ایمان آورند به کسی که خبر او را نشنیده‌اند؟ و

them? And how can they preach unless they are sent?"
(Romans 10:13-15a)

9

In spite of the gains of the past two thousand years, there is still much to be done!

Let's identify the unfinished task in more specific detail.

The world's population currently numbers 6.3 billion people.

- 2 billion claim Christianity as their religion.
- Our unfinished task is to impact 4.3 billion lost souls with the message of Christ. Of that number:
  - ✓ 1.3 billion have heard, but not accepted, the Gospel.
  - ✓ 1.4 billion have no understanding of the Gospel even though it has penetrated their culture.
  - ✓ 1.6 billion are "unreached", which means they have little or no access to the Gospel.

To put this in another way:

- **2 billion people have said, "Thank you, Jesus!"**
- **2.7 billion people have said, "No thank you, Jesus!"**
- **1.6 billion people still sav. "Who is Jesus?"**

To be effective and strategic in reaching these people with the Gospel, we need to understand who and where they are.

Unreached People Groups

We are to preach the Gospel to every unreached people group living within every geographic region. Heaven will be populated with those from "every tribe, language and people and nation." (Revelation 5:9)

چگونه بشنوند و بدون واعظ؟ و چگونه وعظ کنند جز اینکه فرستاده شوند؟ چنانکه مکتوب است که چه زیبا است پایهای آنانی که به سلامتی بشارت می‌دهند و به چیزهای نیکو مژده می‌دهند.

علی‌رغم آنچه که در دوهزار سال گذشته بدست آمده، هنوز کارهای ناتمام بسیاری وجود دارند که باید به انجام برسند!

بیایید کار ناتمام را با تمام جزئیاتش بررسی کنیم
جمعیت جهان در حال حاضر ۶/۳ میلیارد نفر می‌باشد.
- دو میلیارد نفر مسیحیت را به عنوان مذهب خود پذیرفته‌اند.
- کار انجام نشده و ناتمام ما باید نجات این ۴/۳ میلیارد روح و جان گمشده باشد که از این تعداد:
- ۱/۳ میلیارد نفر پیام خداوند را شنیده‌اند، اما نپذیرفته‌اند.
- با وجود نفوذ کلام خداوند در فرهنگ ۱/۴ میلیارد نفر، هنوز پیام کتاب مقدس برایشان غیرقابل درک و ناآشنا می‌باشد.
- ۱/۶ میلیارد نفر در جهان دسترسی به کتاب مقدس ندارند

به عبارت دیگر می‌توان اینگونه مطرح کرد:
- ۲/۷ میلیارد نفر گفته‌اند: نه، متشکریم عیسی!
- ۲ میلیارد نفر گفته‌اند: «متشکریم، عیسی!»
- ۱/۶ میلیارد نفر هنوز می‌گویند: «عیسی کیست؟»

اگر بخواهیم در رساندن پیام انجیل به این اشخاص موثر و مفید واقع شویم لازم است بدانیم آنها که هستند و در کجا ساکنند؟

گروههای مردمی‌ای که پیام انجیل را دریافت نکرده‌اند

ما باید پیام انجیل را در اقصی نقاط جان و به هر گروهی از مردم که آن را نشنیده‌اند موعظه کنیم. (مکاشفه ۹:۵) و سرودی جدید می‌سرایند و می‌گویند مستحق گرفتن کتاب و

1. What is a “people group”?

Simply put, a people group is a group that is bound together because of a common culture, language, values and socio-economic or ethnic identity.

With the help of anthropologists, we have been able to identify 13,000 people groups. They are found in the 238 countries of the world.

Example:

- India – one political “country” with a population of more than 1 billion people. However, within this country there are 1,652 languages, and over 4,600 *people groups*.

When Jesus said in Matthew 28:19, “Go therefore and make disciples of all the nations,” the word translated “nations” is the Greek word “ethne”. It is defined by culture and language. We must share the message in the language, word pictures, and social customs of their culture rather than expecting them to adapt to our terminology and context in order to understand the Gospel.

Though people groups may live near each other or in some cases may even share the same geographic territory, they nevertheless may remain largely separated from each other because of historical, ethnic, tribal, linguistic, economic or cultural factors.

2. What makes a people group “unreached?”

A group is considered “unreached” when there is no Christian witness among them, or where is not an indigenous Christian community within that group of sufficient size to complete the task of evangelizing the rest of that group without outside assistance.

For all practical purposes, these unreached groups have:

- No “church” in their culture or their people group
- No Bible in their language or dialect

گشودن مهرهایش هستی زیرا که ذبح شدی و مردمان را برای خدا به خون خود از هر قبیله و زبان و قوم و امت خریدی.

۱ – گروه مردمی چیست؟

بسادگی می‌توان گفت گروه مردمی گروهی می‌باشد که از نظر فرهنگ، زبان و ارزشها و هویت‌های قومی، اقتصادی و اجتماعی با یکدیگر مشترک باشند.

با کمک انسان‌شناسان ما قادر بوده‌ایم ۱۳۰۰۰ گروه مردمی را تعیین هویت کنیم. آنها در ۲۳۸ کشور جهان مشخص شده‌اند.

مثال:

هند:

– هند کشوری سیاسی با جمعیتی بالغ بر ۱ میلیارد نفر می‌باشد. در این کشور ۱۶۵۲ زبان وجود دارد و بالغ بر ۴۶۰۰ گروه مردمی.

جائیکه عیسی مسیح در متی ۲۸: ۱۹ گفت: پس رفته همه امت‌ها را شاگرد سازید و ایشان را به اسم پدر، پسر و روح‌القدس تعمید دهید، کلمه امت‌ها ترجمه شده از کلمه یونانی «اثنه» می‌باشد که بر اساس زبان و فرهنگ تعریف می‌شود. ما باید از زبان و عادات قومی، فرهنگی و اجتماعی هر گروه مردمی جهت رساندن پیام انجیل به آنها استفاده کنیم، نه آنکه از آنها توقع داشته باشیم برای فهمیدن پیغام انجیل خود را براساس اصطلاحات و زبان ما تطبیق دهند. هرچند گروه‌های مردمی ممکن است در کنار هم زندگی کنند، اما عواملی چون مسائل تاریخی، قومی، قبیله‌ای، زبانی، اقتصادی و فرهنگی می‌توانند باعث جدایی آنها شوند.

۲ – چه عاملی یک گروه مردمی را غیرقابل دسترس می‌سازد؟

زمانی یک گروه مردمی غیرقابل دسترس تلقی می‌شود که هیچ شاهد مسیحی بین آنها نباشد، یا جامعه مسیحی بومی به تعداد کافی وجود ندارد تا کار بشارت را در آن گروه بدون کمک خارجی کامل کند.

این گروه‌های مردمی از غیرقابل دسترس از شرایط ذیل برخوردارند:

- هیچ کلیسایی در فرهنگ یا در گروه مردمی آنها وجود ندارد.
- کتاب مقدس در زبان یا گویش آنها وجود ندارد.

- No Christian in their village or their life

The Least Evangelized

Though they are found all over the world, 85% of the unreached people groups live in an area that stretches across Africa, Asia and the Far East. We call this the 10/40 Window.

Four major non-Christian religious groups reside in this area: Muslims / Hindus / Buddhists / Animists.

The majority of the world's poor live in this area.

When is a people group considered reached?

When a vibrant, indigenous, self-reproducing church planting movement is established within the people group!

Summary

1. We live in a day of great harvest. The Holy Spirit is being poured forth in increasing measure
2. Yet, two thirds of the world, or 4.3 billion people have yet to respond to the Gospel.
3. We know where those who have not accepted the Gospel live and we know something about them
4. We know that nothing has changed in God's heart. God desires that all experience the life transforming power of the Gospel.
5. It has been 2000 years. Why is it taking so long? What can we do to bring the Harvest?

جائی که کمترین پیغام انجیل را دریافت نموده است؟

اگرچه این گروهها در تمام دنیا وجود دارند اما ۸۵ درصد آنها در مناطقی چون آفریقا، آسیا و خاورمیانه متمرکز شدهاند و ما آن را پنجره ۱۰ به ۴۰ می‌نامیم. چهار گروه بزرگ غیرمسیحی در این پنجره ۱۰ به ۴۰ واقع شدهاند.

- مسلمانان

- هندوها

- بودایی‌ها

- و روح‌گرایان (کسانی که اعتقاد به جان داشتن اشیا دارند).

قسمت عمده جمعیت فقیر جهان در این مناطق زندگی می‌کنند.

چه زمانی می‌توان گفت انجیل به یک گروه مردمی رسیده است؟

زمانی که یک کلیسای بومی، زنده و خودجوش در آن گروه مردمی تأسیس شود! کلیسایی که مدام در حال تکثیر و زیاد شدن است!

خلاصه:

- ۱ - ما در موسم دروی بزرگ محصول زندگی می‌کنیم. روح‌القدس به قوت و قدرت کار می‌کند.
- ۲ - تاکنون دوسوم جهان یا به عبارتی ۴/۳ میلیارد نفر به کتاب مقدس پاسخی نداده‌اند.
- ۳ - ما می‌دانیم افرادی که به کتاب مقدس پاسخ نداده‌اند کجا زندگی می‌کنند و همچنین چیزهایی درباره آنها می‌دانیم.
- ۴ - ما می‌دانیم که قلب خداوند عوض نشده است و خواست و اراده او این است که زندگی بسیاری با قدرت تبدیل‌کننده انجیل عوض شود.
- ۵ - دوهزار سال سپری شده است. پس چرا اینقدر طول کشیده است؟ برای جمع‌آوری محصول چه می‌توانیم بکنیم؟

Workshop

- Which people groups are the least reached in your country?
- What are the barriers to reaching these with the Gospel?
- Which groups do you personally interact with?
- What could you do to help reach these groups with the Good News?
- What is the current situation in your country in regards to sending missionaries to other regions/nations?

12

کار گروهی:

- در کشور شما چه گروه مردمی کمترین دسترسی را به کلام خدا دارند؟

- موانع رساندن انجیل به آنها کدام است؟

- با چه گروه مردمی برخورد شخصی داشته‌اید؟

- چه کمکی می‌توانید بکنید تا این افراد به کلام خداوند دسترسی پیدا کنند؟

- در خصوص فرستادن مبلغین مسیحی به دیگر نواحی و ملت‌ها، وضعیت کنونی کشورتان چگونه است؟

The above 7 pages of text is from training material from the organization

